Ч. 246. Четвер 16 (3) падолиста 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

На вечірнім засіданю в суботу вела ся специяльна дискусия над внесенями комісиї господарства краєвого о меліорациях. При внесеню IV. домагав ся пос. Крамарчик підвисшеня річної дотациї на дреноване селяньских ґрунтів з 50.000 на 100.000 корон. В голосованю ухвалено всї внесеня комісиї, а внесенє пос. Крамарчика та поправку о. Стояловского і резолюцию о. Шпондра відкинено; принято однак внесенє пос. Мариєвского в справі обвалованя Висли під Краковом.

Пос. Роттер реферував відтак звіт комісиї шкільної о внесеню посла Томашевского в справі призначеня в буджеті краєвім якоїсь суми на задатки для учителів народних і вносив іменем тої комісиї, щоби то внесенє передати Видїлови краєвому з порученєм, щоби той розслїдив справу, порозумів ся з краєвою Радою шкільною і предложив своє внесенє на найблизшій сесиї Сойму. Пос. о. Стояловский домагав ся, щоби в буджеті на 1906 р. вставлено 30.000 на задаток для учителів народних. Пос. ґр. Пінїньский вносив, щоби внесенє комісиї і внесенє пос. Стояловского передати комісиї буджетовій, котра займе ся тепер внесенєм краєвої Ради шкільної, щоби учителям народним давано особисті запомоги. Посли о. Стояловский і Стапіньский згодили ся на то, а послідний жадав лиш, щоби визначено більший фонд на задатки для учителів, як то предложив о. Стояловский. Остаточно ухвалено внесенє посла ґрафа Пінїньского.

Опісля ухвалено: 1) Льокальну зелїзницю Золочів-Сасів-Ушня признає ся зі взгляду на загальний інтерес за пожиточну і потрібну. — 2) Сойм уповажняє Видїл краєвий до обнятя іменем краю акций першеньства в сумі до 300.000 корон через виплату за них в повній іменній вартости і засобів зелїзничого фонду краєвого під услівями: а) що прочий капітал буде узисканий з грошевих засобів на основі маючої правительством признати ся проволоки в уплаті належитости за ведене руху в користь опроцентованя і умореня позички першеньства в сумі 816.000 корон і через обнятє акций основних інтересентами місцевими; — 2) що виплата на акциї першеньства наступить тоді: а) коли інтересенти місцеві зложать вплату на основні акциї; — б) коли буде зреалїзована позичка першеньства затягнена на основі приреченої правительством проволоки в сплаті належитости заведеня руху; — в) що услівя концесиї і постанови статута будучого Товариства акцийного будуть уложені в порозуміню з Видїлом краєвим; — г) що Видїл краєвий буде мати забезпечену участь в заряді тої зелїзницї; — д) що будова тої зелїзницї і достави до неї будуть роздані в порозуміню з Видїлом краєвим і по можности краєвим доставникам.

Внесенє пос. о. Вільчкевича в справі зміни реґуляміну для слуг передано по короткій дискусиї, в котрій забирали голос пос. Ценьский і о. Стояловский, Видїлови краєвому з тим, щоби о скілько можна на слїдуючій сесиї предложив реґулямін для слуг, увзглядняючи при тім проєкт католицко-суспільного союза.

Сойм прийняв до відомости звіт Видїлу краєвого о краєвім курсї практичнім для дозорців дренарских у Львові, а заразом уповажнив Видїл краєвий до отвореня з днем 1 грудня 1906 четвертого 2-лїтного курсу дозорців дренарских для 25 стипендистів.

Пос. Ґнївош реферував звіт комісиї адміністрацийної в справі розслїдженя відносин урядників Рад повітових. Комісия вносить: поручити Видїлови краєвому переведенє як найдокладнїйшого розслїдженя відносин урядників занятих постійно або хвилево в Радах повітових. Пос. Мерунович домагав ся, щоби Видїл краєвий видав відповідні зарядженя, щоби урядованє в Радах повітових було ви-

---

6)

В американьских містах промислових.

Після Е. Гессе-Вартеґґа — зладив К. Вербин.

(Дальше).

В клюбі Калюмет [1]), однім із многих знатних і богато вивінованих клюбів в Чікаґо, познакомив ся я з управителем того заведеня і випросив собі у него позволенє оглянути фабрику. Отже коли я станув в полудневім Чікаґо, він особисто обводив мене по тім пеклї, де що року переробляють півтретя міліона тон на сталеві шини і сталеві плити. Щоби всю тоту скількість руди перевезти, треба би до того два рази так великої фльоти, як ціла німецка фльота торговельна зі всіма величезними пароходами Льойда і гамбурґско-американьскої лінії та її зі всіма вітриловими кораблями! Півтретя міліона тон перевозять такі великі порти як Триєст, а полудневе Чікаґо яко порт навіть незвістне. Кораблї приходять з великим набором, причалюють до одного з двох великих доків, що належать до згаданого товариства, машини пускають в рух і зовсім автоматично вибирають руду з кораблів, автоматично везуть її до десять гут, де також працює дуже мало робітників, котрі головно лиш допильновують роботи.

У фабрицї, де роблять так звану Бессемерску сталь, виробляють сталь в трох конвертерах т. є. величезних нїби кітлах нїби печах, що мають вид грушки з отвором на горі, а котрі стоять на оси і дають ся обертати з гори на долину. В тоті конвертери вливають розтоплене сире зелїзо, а оно в них перемінює ся на сталь. Коли сталь вже готова, що пізнати по полуміни, яка бухає з отвору в горі, виливають єї у відповідні форми. В той спосіб роблять сталь потрібну на шини і плити. Сталеві робітники підсувають форми високі на два метри і кінчасті в горі, сталеві робітники наповняють їх розтопленою і розпаленою до білости масою і сунуть їх відтак до печи, придуманої Сіменсом і Мартіном. Кажу, сталеві робітники, бо коли я видів тоті величезні а мимо того незвичайно прості крани, тоті величезні кліщі, гаки і підойми до двиганя і т. д., порушані силою пари або електрики, то менї здавало ся, що то нїби руки та пальці якихсь сталевих велитів, в живчиках котрих бє не кров а пара. Дійстно, американьскі інжинїри, коли робили тоті прилади, мусїли придумувати їх, рисувати та складати не на европейский спосіб, але брати собі за взорець рухи руки чоловіка і наслїдувати їх в стали.

Виливанє сталї відбуває ся так гладко, як коли би то якась пані дому наливала гостям чаю, а коли відтак крани піднесуть величезні форми з розтопленим до білости металем і всунуть в Сімєнс-Мартінову піч, то відбуває ся то так легко, як колиб пекар саджав в піч свої бохонцї хлїба. Все, що лиш дасть ся зробити, р бить ся в механїчній дорозї, а все-таки в тій фабрицї, що займає звиш 300 моргів, працює яких 6000 робітників! Зелїзницї, 80 кільометрів довготи, переходять в тім заведеню в ріжних напрямах, а ходячи по нїм, мусимо добре уважати, щоби не дістати ся під колеса котрогось з тих многих поїздів, або щоби не прийти за близько до їх розжареного набору. Той материял перевозять до валківнї, котра виваловує з него що дня тисяч тон шин зелїзничих 24 кільометрів довготи або по $2^1/_2$ кільометра на годину.

Машини і крани грають ся розжареними грудами сталї мов би нїжним мячем, підносять їх і переносять на 20 до 30 метрів довгі зелїзні столи валківнї. Тоті столи мають замість плити зелїзні валки, котрі дуже простий прилад заєдно обертає. Они переносять груду сталї зараз до тих двох великих валків, що вже прасують. Нема ради; груда мусить пересунути ся помежи тоті валки. Она може не дає ся, не хоче лїзти, сипле далеко довкола искрами мов огненним дощем, але валки вхопили єї і вже не пускають, роздушують гідравлїчною силою (силою тисненя води), мов би то була грудка масла. Щоби не дуже болїло, то на машини спливає заєдно студена вода, котра спадаючи на розжарену сталь, шипить і перемінює ся в перегріту пару. Страшенний гук мов би від грому, аж земля трясе ся, і груда сталї пересунула ся помежи валками та суне ся дальше на других валках по столї. Гадала може, що вже перебула найгірше і вийшла ще жива, хоч вже значно стончіла і натягнула ся, аж нараз хитрі валки зміняють напрям і з лоскотом, підкидаючи нею, сунуть єї назад на муки. Ще раз і ще раз, там і назад, сувають нею а она стає щораз тонша і щораз довша, аж на-

---

[1]) Калюмет — індияньска люлька.

датнїйше. Пос. Стапіньский вносив, щоби відкинути внесенє комісиї. Остаточно по закінченю загальної дискусиї показав ся брак комплєту послів і засіданє закрито о 12 год. 20 мін. по півночи.

Вісти полїтичні.

Угорска криза. — Подїї в Росиї. — Реконструкция францускогo кабінету. — З Балкану.

Під проводом міністра справ заграничних ґр. Ґолуховского відбула ся оногди по полуднї у Відни спільна конференция міністрів, в котрій взяли участь міністер війни бар. Пітрайх, спільний міністер фінансів Бурян, відтак з австрийскої сторони Ґавч і міністер справ внутрішних ґр. Біляндт, а з угорскої сторони бар. Феєрварі і міністер справедливости Лянїй. На конференциї тій обговорювано услівя під якими на цісарский приказ має зібрати ся комісия, котра має заняти ся управильненєм справи гербової відповідно до нинїшних державно-правних відносин. Розходить ся именно о відзнаки для войска на Угорщинї, котре має нинї виключно лиш герби і краски австрийскі. Отже має бути зложений комітет, до котрого увійдуть всї три спільні міністри, оба міністри справедливости і справ внутрішних, а крім того ще й фахові знатоки геральдики з угорскої і австрийскої сторони. Той комітет буде насамперед студіювати історичні грамоти і на основі того матеріялу предложить відповідну зміну. На Угорщинї говорять, що залагодженє сеї трудної справи скріпить дуже становище бар. Феєрварі'го.

Знесенє конституцийних свобід в царстві польскім і заведенє воєнного стану у всїх десятьох ґуберніях царства польского зробило велике вражінє не лиш серед цїлої польскої суспільности, але також і в цїлій Росиї а навіть і в цїлім сьвітї. Єсть загальне переконанє, що то нагле знесенє конституциї для Поляків єсть ознакою реакциї, котра готова запанувати може й в цїлій Росиї. В польских кругах політичних видять в тім знесеню конституциї пруский вплив і вказують на статї в берлиньских ґазетах, в котрих вказувано на якийсь революцийний рух, небезпечний не лиш для самої Росиї, але й для Прус. Nordd. Allg. Ztg., півурядовий орґан нїмецкого правительства, перечить тому і каже: В Петербурзї нїби знають, — як то доносить кореспондент „Standard-a“ — що Нїмеччина і Австро-Угорщина ще перед цївроком порозуміли ся в справі висланя войска до царства польского, коли би там настали такі відносини, що росийске правительство не могло би дати собі ради. Положенє на Угорщинї не допускає однак в тій хвили до того. Звістно однак, що цісар Вільгельм сам готов здушити всякі забаги польскі. „Times“ то само доносить. До тих слів — каже „Nordd. Allg. Ztg.“ — можемо лиш одно додати: так збрехано, як телєґрафовано.

З Петербурга доносять до Льондону, що польскі делєґати, котрі були в суботу на авдиєнциї у ґр. Віттого, обурені суть на нечемність принятя. Ґр. Вітте принявши їх, представив коротко точки, які опісля появили ся в оголошенім комунїкатї, а відтак дав знак рукою, що авдиєнция скінчила ся. Коли один з делєґатів ремонстрував против того, Вітте вдарив кулаком об стіл і крикнув: Все так як я сказав, вже єсть ухвалене. Ви чули, чого хоче правительство і на тім конець!

Характеристичне єсть дальше, що доносить „Наша Жизнь“: Ґр. Вітте приймаючи депутацию всїх станів польских, заявив, що правительство не думає дати нїяких концесий Полякам, котрі свою недозрілість до реформ так яскраво проявили. Тепер вже ясно, що лиш мала горстка революціонїстів бажала собі реформ. Вітте мав наконець сказати, що можливе єсть, що настане знову реакция. Тота сама ґазета доказує також, що нїяка партия політична не жадала відорваня Польщі від Росиї. „Русь“ доказує, що звістний комунїкат єсть лиш наслїдком бюрократичного характеру кабінету ґр. Віттого і домагає ся, щоби чим скорше покликано до кабінету репрезентантів суспільности, бо грозить небезпечність.

До чернигівскої, саратовскої і тамбовскої ґуберниї вислано ґен.-ад'ютантів для зробленя там ладу і порядку. Інструкция надає їм начальну команду над войском і поліцією, всї власти державні і автономічні з виїмкою судів стоять під їх верховною властию. Они мають право замикати людий, небезпечних для публичного спокою, застановляти всїлякі підприємства промислові і торговельні та видавати приписи в цїли удержаня порядку.

У францускім міністерстві настала зміна. Дотеперішний міністер війни Берто уступив а єго місце заняв дотеперішний міністер справ внутрішних Етієн. Яко міністер торговлї вступив до кабінету яко радикальний посол Труйльо а дотеперішний міністер торговлї Дібієф, социяльний радикал, обняв теку міністра справ внутрішних.

Для Туреччини єсть нинїшний день критичним першого степеня. Дня 13 с. м. відбувала ся конференция амбасадорів в Константинополи, вчера мали они передати Портї ноту з погрозою, а нинї мала вже відбути ся демонстрация фльот. Чи так стало ся, доси нема ще вісти.

Новинки.

Львів, дня 15 падолиста 1905.

— **Впреосьв. Митрополит** Андрей Шептицкий виїздить нинї, в середу, до Відня, де возьме участь в конґресї католицких епископів.

— **Телєґрами з желанями.** Вчера о годинї 11 перед полуднем відбуло ся в Кракові вінчанє ґр. Стан. Баденї'го, сина Є. Е. п. Маршалка краєвого з ґр. Ядвиґою Зиберґ-Плятерівною. З нагоди того торжества вислали вчера соймові посли з заступником краєвого Маршалка Впреосьв. Митрополитом Шептицким до п. Маршалка краєвого таку телєґраму: „Екселєнция Маршалок ґраф Баденї, Краків. Зібрані на нинїшнім засіданю соймові посли, беручи сердечну участь в Твоїм родиннім торжестві, пересилають Тобі, достойний Маршалку, горячі желаня щастя для новоженцїв. *Андрей Митрополит*“ і 92 підписів послів. — Також і Видїл краєвий вислав телєґраму подібного змисту.

конець зробить ся з неї скінчена, струнка, елєґантна сталева шина. До того вистало кілька мінут часу і уваги двох робітників, що наставляють підойми. А кілько то роботи, кілько часу потреба, щоби зробити малу підкову! Тут в тім самім часї, скажім в однїй годинї, роблять двіста шин зелїзничих а кожда з них по десять метрів довга!

В подібний спосіб роблять і сталеві плити, котрих вивалковують на день пересічно 500 тон. Они бувають всїляко грубі, від $^3/_{16}$ до 2 цалів; коли же треба їх обтинати, щоби були прямокутні, то до них беруть ся ножиці з вістрями на три метри довгими і розтинають двоцалеві плити так спокійно і легко, як би то був лиш картон.

Навіть до перепошеня і складаня готового материялу уживають сталевих робітників. Як підприємець Єнкі [2]) править заграничними робітниками, Нїмцями, Шведами, Італїянцями і т. п., так знов тоті правлять сталевими робітниками, машинами. Они мусять робити навіть службу тих, що подають.

Шини і плити день в день, рік в рік, то і вся робота славної Illinois Steel Company (Ілїнайс Стіль Компанї — спілки для виробу ілїнайскої сталї). Підчас коли многі европейскі фабрики займають ся зараз і виробом множества всїляких річий, то найбільші в Чікаґо виробляють лиш специяльні артикули. Та й лїпше на тім виходять, лишаючи всї инші вироби другим фабрикам, котрим продають сталь до того.

Иншим фабрикам оплачує ся лїпше виробляти самим всїлякі складові части для своїх виробів. Так н. пр. Пульман, значить ся Пульман Кар Компанї (спілка для виробу ваґонів), бо старий Пульман, котрий завандрував з Нїмеччини до Америки, помер перед трома роками, доробившись 84 мілїонів корон. В тім заведеню в містї Пульмана є ливарнї зелїза і фабрики сталї, фабрики для виробу колїс ваґонових, склянї гути, фабрика фарб і т. д. Всї складові части звістних Пульманових ваґонів до спаня роблять в містї Пульмана у великій скількости за помочию машин, а відтак їх складають. Подібно виробляють у фабриках льокомотив Ґранта всї части льокомотиви — з виїмкою інструментів до міряня сили пари і скорости руху. Нинї мабуть нема вже нїякого артикулу, котрий би не мав в Чікаґо своїх фабрикантів і то зараз на великі розміри, бо єсть, бачите, поза містом великий край, котрий того всего потребує, отже й єсть де що збути. При тім росте Чікаґо дуже скоро, а з ним і єго промисл.

3. Сент Паль і Міннеполіс.

Був собі раз побожний сьвященик, що постановив піти в сьвіт і проповідувати диким віру в єдиного Бога. Над берегами великої ріки, посеред якоїсь полянки в пралїсї стрітив він цїле племя кровожадних червоношкірих, котрі грізними рухами повитали білого чоловіка. Єго лагідність розоброїла їх, він остав ся у них і побудував там малу, скромну церковцю. Чим довше він у них пробував, тим більше меншало їх число, тим численнїйше приходили на їх місце блїдолиції поселенцї. Накопець червоношкірі таки й зовсїм щезли, а на тім місци, де стояли їх шатра, підняли ся доми, поробили ся улиці. Домів робило ся щораз більше, улиці ставали що раз довші, а чоловік Божий побачив, що довкола єго скромної церковці зробило ся місто, ба, таки велике місто з двіста тисячами жителїв, з многими фабриками, з великою торговлею та великим богатством. Церковця була присьвячена сьв. Павлови. То імя прибрала оселя, оно лишило ся й при містї, а нинї той Сент Паль (Saint Paul) то найбільший торговельний осередок американьского північного заходу.

Той-же чоловік Божий жиє ще й нинї. Він називає ся Лукіян Ґольтіє (єзуїт) (Lucien Gaultier) і я мав недавно тому нагоду стиснути руку тому старикови, та з єго уст почути історию того молодого велита межи містами. Молодим мужчиною в 1841 р. побудував він свою церковцю над берегами Міссісіпі. Білі, що по нїм там поселили ся і за кілька доларів покупували ґрунти під будову, стали нинї грубими мілїонерами. Лиш само підскочене цїни ґрунтів поробило їх богачами. Але отець Ґольтіє остав ся бідний. — То не моя річ спекульовати ґрунтами — казав він. Давнїйше навертав я червоношкірих на Христову віру, а тепер навертаю білих. От і вся ріжниця.

(Дальше буде).

[2]) Yankee — чит.: „енкі“: — словом тим прозивають американьских богачів.

— Пересторога перед їздою до Одеси. Комісарият поліциї в Підволочисках одержав дня 10 с. м. таку телеґраму від ц. і к. ґенерального консуля в Одесї: „Прошу аж до дальшого повідомлення остерігати перед подорожию до Одеси. В дорозї грозить небезпечність“. — Львівска дирекция поліциї видала відповідні зарядження, аби остерігати особи, зголошуючі ся по пашпорти о грозячій небезпечности.

— Ц. к. галицка дирекция почт і телеґрафів оповіщує: Після обовязуючих доси приписів вільно було надавцеви листової пересилки поміщувати на адресовій стороні кромі свого імени і назвища тілько такі додатки, що не мали знамени личної кореспонденциї. Малюнки могли находити ся по адресовій стороні лише під услівєм, що мимо того адреса пересилки дасть ся легко перечитати і на відтиски урядової печати як також на службові замітки не забракне місця. Переписні листки, на котрих по адресовій стороні наліплювано які небудь картки, таксовано як листи і накладано додаткову оплату. Тепер розширило міністерство торговлї ті приписи на стілько, що на адресовій стороні переписних листків вільно від тепер наліплювати в краєвім обороті т. зв. марки на добродійні цїли, народні марки і т. д., наслідком чого такі переписні листки не будуть уважати ся за листи, анї не будуть додатково оплачувані.

— Друковані картки приватного накладу, відповідаючі що до величини і форми переписним листкам урядового накладу а містячі заголовок „Переписний листок“ або „Карта кореспонденцийна“ уважано доси, коли були оплачені після тарифи для друків, за недостаточно оплачені переписні листки і обтяжувано їх портом в подвійній висоті недостаючої квоти. Після розпорядженя ц. к. Міністерства торговлї з дня 24 жовтня 1905 ч. 55.294 мають такі картки, о скілько відповідають в цілости услівям, під якими можна пересилати почтою друки за зниженою оплатою, уважатись за друки, а заголовок „Переписний листок“ або „Карта кореспонденцийна“ мають уряди перечеркати. Наколи би така картка навіть після зниженої тарифи для друків не була належито оплачена, тодї уважатись єї буде від тепер за недостаточно оплачений друк, а не за недостаточно оплачений переписний листок.

— Дрібні вісти. Маєтність Турку купив в дорозї ліцитациї, котра відбула ся в окружнім суді в Самборі, за квоту 310.000 корон, нотар з Турки, п. Пендрацкий. — Товаровий поїзд, що вийшов з Праги передвчера рано, вискочив із шин на стациї Веґнітдте з причини фальшивого уставленя зворотниці. З зелїзничої служби не потерпів нїхто ушкоди. — Землетрясене навістило дня 11 с. м. гору Атоньску і наробило в тамошних монастирях дуже богато шкоди. — З Йоганнесбурґа доносять, що в однїй з тамошних копалень завалив ся закоп, при чім погибло 68 осіб. — Вчера около години 2-ої по полудни на улици Личаківскій у Львові повила дитину жінка слюсаря Мария Г. Поліциянт завіз обоє фіякром до шпиталя. Президент висшого краєвого суду др. Тхоржницкий вернув ся з візитациї суду в Сучаві і обняв урядоване. — Архієпископи Виреосьв. Більчевский і Теодорович виїхали до Відня, де тепер відбувають ся конференциї австрийского епископату, а дня 18 с. м. розпічне ся католицке віче.

— З крамарского кружка філїї „Просьвіти“ в Тернополи. Підписаний кружок крамарский подає до відомости, що на курс крамарский будуть приняті всї, котрі найдальше до 25-го падолиста с. р. зголосять ся устно чи письменно до п. Йосифа Ковальского, урядника руского банку в Тернополи. Виклади на курсї під проводом п. Івана Петрушевича, делеґата „Народної Торговлї“ розпічнуть ся вже 1-го грудня с. р. і потревають до кінця місяця. В згаданім дни мають участники курсу прибути до Тернополя і зголосити ся у о. настоятеля „Рускої Бурси“. Місцевий Кружок крамарский доложить всяких старань, щоби слухачам курсу улекшити прожиток в містї. Щоби наш зазив знайшов послух у всїх, кому лежить на серци добрий розвиток нашого крамарства, відзиваємось ще раз до наших Вп. патриотів, а в особенности до Хвальних зарядів Читалень і крамниць: Присилайте охочих і способних людий на науку крамарства до Тернополя! — З тернопільского Кружка крамарского: *Семен Сидоряк, Йосиф Ковальский.*

— Страйк в Бродах. Акордові робітники на зелїзничій стациї в Бродах, котрі виладовують товари з російских ваґонів, застрайкували, жадаючи висшої плати. Доси плачено їм 1·40 К від одного ваґона. Страйкарі покликували ся на то, що в Радивилові більше платять робітникам за таку працю. Начальник стациї покликав на місце страйкуючих до працї робітників постійних, а страйкарі вибирають ся з жалобою до директора зелїзниць у Львові.

— Добрі гості. До шинку Льва Лапайовера при улици Курковій у Львові прийшло онодї кількох мулярів, а коли собі підпили, розпочали між собою бійку, котрої жертвою упало 23 шиб в льокали шинку.

— Крадїж в готели. До готелю Файвля Зіґля в Мостисках заїхало в недїлю вечером на ніч двох мужчин і дві женщини зі Львова. В ночи розбили приїзжі гості стоячий в їх комнатї куфер Зіґля і забравши з него одїж і значної вартости біле, утікли.

— Намірене самоубийство. На площи коло костела оо. Бернардинів у Львові хотів вчера перед полуднем відобрати собі житє вистрілом з револьвера Дмитро Костів, кравець з Золочева. На щастє замітив той намір поліциянт, що повнив на площи службу і відобрав оружє з рук нещастного. Приведений на поліцийну інспекцию, заявив Костів, що наміряв відобрати собі житє з причини недостачі средств до житя.

— Самоубийство ученика. В парку в Сасові коло Золочева, повісив ся онодї — як нам звідтам пишуть — ученик IV-ої кляси золочівскої ґимназиї, Йосиф Милковский, син возьного із Зборова. Причиною самоубийства мав бути нервовий розстрій.

— Нещастна пригода. З Городка доносять, що на зелїзничім шляху між стациями Мшана і Зимна Вода випав сими днями з поїзду в невиясненний доси спосіб секретар львівского жидівского каґалу др. Йоахим Пешель. Випавши з ваґона, утратив сьвідомість. Пролежав він шість годин на зелїзничім насипі, а коли вкінци прийшов до сьвідомости, приволік ся з найбільшим трудом до найблизшого будника. Той застановив переїзджаючий товаровий поїзд, котрий перевіз жертву нещастної пригоди до Львова. Др. Пешель потерпів дуже тяжкі ушкодженя, бо зломив праву руку і має в голові глубоку рану. Близших подробиць тяжко від него довідати ся, бо відвезений до шпиталя лежить внаслідок потрясеня мозку цїлком без сьвідомости.

† Померли: Петро Свидницкий, вислужений народний учитель, дня 11 с. м. в Золочеві, в 70-ім роцї житя: — др. Любин Боярский, емеритований радник суду краєвого, у Львові, в 82-ім роцї житя.

Телеґрами.

Відень 15 падолиста. Страйк на зелїзницях державних зовсїм закінчив ся.

Будапешт 15 падолиста. Міністер справ внутрішних усунув старшого нотаря і заступника жупана Задекаша за то, що не хотів скликати зборів комітату в цїли заприсяженя наджупана. Дальше розвязав міністер „комісию публичного добра“, зложену з 65 членів, за роблене перепон нормальному ходови справ.

Християнія 15 падолиста. До вчера полудня віддано в 6435 округах 242.000 голосів за вибором короля а 64.000 против вибору.

Петербург 15 падолиста. Кн. Урусов іменований товаришем міністра справ внутрішних.

Петербург 15 падолиста. У Владикавказї розрухи войскові устали; вислано полк козаків до скріпленя залоги. В чернигівскій ґубернії прийшло до розрухів аґрарних. Жителї кількох сїл напали на якийсь хутір, ограбили єго а відтак підпалили. Відтак нападали ще на инші села, але їх відперто. Вислано войско до дотичних місцевостий. З ґубернії самарскої доносять о подібних розрухах.

Петербург 15 падолиста. Часописи оголошують ухвалу ради робітничої в Петербурзї, після котрої на знак солїдарности з ворохобниками в Кронштадтї і революцийним пролетариятом польским нинї о 12 год. в полудне має розпочати ся загальний страйк політичний під окликом: „Проч з воєнним судом, з карою смерти, з воєнним станом в Польщі і в цїлій державі!“

Льондон 15 падолиста. До „Standard-у“ доносять з Шанґаю: Російский кружляк „Асколд“, котрий підчас війни був тут задержаний, відплив, як кажуть, до Владивостока в цїли усмиреня бунту у войску. Кружляк „Манджур“ і торпедовець „Ґрозовой“ і „Бобр“ перебуваючі також в Шанґаю, одержали приказ, щоби поплили також до Владивостока. Купцї і цивільні жителї Владивостока втікають на кораблї стоячі в порті.

Петербург 15 падолиста. Петерб. аґенция телеґрафічна єсть упоуважнена заявити, що донесене часописи „Наша Жизнь“ (гл. „Вісти політичні“ — *Ред.*) о принятю польскої депутациї у ґр. Вітте'го єсть фальшива. Принятя того зовсїм не було і ґр. Вітте не сказав слів приписуваних єму тою ґазетою.

Господарство, промисл і торговля.

— Цїна збіжа у Львові д. 14 падолиста: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·— до 8·20; жито 6·20 до 6·40; овес 6·30 до 6·50; ячмінь пашний 5·90 до 6·20; ячмінь броварний 6·40 до 6·75; ріпак 11·50 до 11·75; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 8·50 до 9·50; вика —·— до —·—; бобик 6·30 до 6·50; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 50·— до 68·—; конюшина біла 55·— до 70·—; конюшина шведска 60·— до 75·—; тимотка 24·— до 28·—.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).